



Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventvræ Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De ordinatione respectu Dei. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](#)

97

S. BONAVENTVRÆ
EPISCOPI CARDINALIS
ALBANENSIS, QVONDAM
totius Ordinis Minorum Generalis
Ministri, Seraphici Doctoris Eccle-
siæ, Speculi disciplinæ ad Nouitios,

PARS SECUNDA.

DRINCIPALI huins opu-
sculi particula expedita, Secunda-
ria hæc pauca epilogat, & sup-
plet quædam, ut qualiter noui di-
scipuli Christi ad Deum, ad se,
ad proximum, & ad res etiam quas aliquando
seruare vel tractare contingit, se habeant: qui-
bus differentiarum indicis de sua conuersione
discernant, qualiter denique ipsi ad professio-
nem recepti se gerere debeant, vel breuiter in
aliquibus instruantur.

De ordinatione respectu Dei.

CAP. I.

ANT E omnia eorū per puram confessionem mūdatum, dignum Deo habitaculum præparent illud excolant, illud exornent: nihil ibi sordidum vel obscurum; nihil ibi vel ad horam residere, quod dilecti sui oculos offendere valeat, patientur. Tentationes & cogitationes malas humiliter & pure confiteri non differat. Veretur hostis consilium suum ingerere non celanti. Prudentum est eis, ut qui iam sunt superni Regis milites annotati, secum omnino firmant & statuant, scilicet usque in finem ei similius.

G delitet

tionem
suadet.
aut co-
i verbis
s quos-
um fre-
o quod
uitan-
s rura-
prouo-
his, qui
pétibus
olínam
are: vi-
ensam,
inor-
capitio
nedant.
men-
opposita
bias in
gos de
etiam
cipalis
s, qui
ro di-
inversa
sancta
orum
nmo-
surgit
tione
ene-

30-

98 S. B O N . S P E C . D I S C I P .

dcliter seruituros: nec ullis ab eo temptationibus,
tribulationibus & angustiis deinceps recessu-

Psalm. 112, 106.

ros. Iuravi, ait Prophetæ, & statui, custodire
iudicia iustitiae tuæ. Religionem sanctam, ad

quam eos Dominus sua miseratione vocavit,
feruentissimo ac fidelissimo studeant amore

diligere: & ei tanquam speciosissimæ ac Deo
dilectissimæ sponsæ fide in uiolabili adhætere,

*In omni-
bus prospe-
ris & ade-
teris Dei
laudibus.*

Quæcunque sibi siue prospera siue aduersa
contigerint, Deum semper deuotis efferant

laudibus, ut siue cespitēt siue cadat, siue aliam

quamcunque molestiam seu læsionem incur-

rāt, semper in ipsum ore resonet diuina laus,
semper vel Benedict⁹ Deus, vel Ave Maria, vel

aliquid quod ad laudē Dei pertineat, dicant. Et

hoc in consuerudinem ducere studeant, nulla

vnquam negligentia omittendum. Quidquid

speciositatis vel delectabilitatis in creaturis in-

uenient, quidquid circa statum humanæ con-

ditionis vel dispositionis acciderit, totū sem-

per assumant in materiam laudis Dei: & de

omnibus quæ occurrerint, deuotè studeant co-

gitare. In ipso suarum omnium operationum

initio Dominum innocare, & suam ad ipsum

intentionem dirigere assuescant. Instent ora-

tioni frequenter, quæ nouam in horto Do-

mini plantulam fouet, prouehit & confirmat,

Discant ergo una saltem diei vel noctis hora,

tempus & otium vendicare: quando ad se re-

uersi, mentisque cubiculum introgressi, orient

*Mat. 6, 6
Psal. 50, 19* in abscondito Patrem suum, & in corde con-

trito & humiliato vniuersorum Domino fa-

miliariter adstent. Manè autem adstebat Pro-

pheta Domino: quia qui manè vigilauerit ad

Deum, innueniet eum. Subripienda erit carni,

& si forte non semper, sape tamen somni re-

quies matutini: cum illa hora Christus resur-

rexit. Tunc est tempus allidendis ad petram

par-

*Intentio
actionum
omnium
seratur in
Deum.*

*Recole-
ctio non
omittenda.*

*Mat. 6, 6
Psal. 50, 19*

*Psal. 5, 4
Proh. 8, 17*

*Mat. 16, 9
Psal. 136, 9*

paruulis, mortificandæ carni, & recreando spir-
itu oportunum. Tunc spirituales auicula
dulcem Deo in cordis organo exhibent melo-
diam. Ad hæc & aliæ temporis & quietis opor-
tunitates quæ occurrunt, minimè negligendæ
sunt. Post horas Canonicas non statim orato-
rium excent: sed in oratione aliquantulum
subsistentes, qualiter opus Dei peregrint cogi-
tent, an tepidè vel feruenter: & defectus si quos
ibi commiserint tunc mendet gratiæque de-
portionis se offerant infundendæ, quam si Do-
minus dederit non repellant. Hoc autem in Grandum
omni oratione obseruent, ut quod orantes di- ex animo,
cuit, ex animo semper dicant: non enim voci-
bus, sed rebus agitur apud Deum. Porro qui ad
orationem est negligens, suæ nimirum ingra-
titudinis & tepiditatis est testis. Frustra profe-
ctus virtutum sine oratione speratur. Ad ea
igitur quæ ad cultum Dei pertinent, magno &
promptio corde accingantur. Ad diuinum offi-
cium auditio signo, statim omnibus occupa-
tionibus omisis accelereret. Si in lectis fuerint,
statim surgant, nec ultimum aliquatenus sig-
num expectent. Oratione namque aliqua vir-
tiliter præuenitur officium. Qui sic ex studio
præuenit, in benedictionibus meretur dulce-
mam, maioris deuotionis & gratiæ ad ipsius
executionem præueniri. Ecclesiam intraturi,
 manus (si necesse habuerint) lauent. Vedes
maxime in die, religiosè componant; ne irre-
uenter aut indecenter introeant aulam Dei.
In Ecclesia Deo psallentes, Creatorē suū totis
viribus cum reverètia debita laudent. Officiū
suum in choro & extra, non perfunctoriè qui-
dem, similiatris ut aiunt labiis, sed deuotè lem-
per & integrè dicere studeant; nec aliam ei oc-
cupationem admisceant. Cessent manus, ocu-
lorum euagatio reprimatur: ut mens ab exi-

Amb. sermō
43. & li. 5.
hexaem. e.
12. proponit
auiculas
imitandas
mane sum
mo, & ve-
sperè ante
lomnum
cantilan-
tes.

Officiū
diuinum
quam de-
uotissime
persoluens
dum.

200 S. B O N . S P E C . D I S C I P .
xiori cura penitus libera , soli valeat Deo vaca-
re. Dies vel hora quæ negligenter officia per-
transierit, nequaquam vterius poterit revoca-
ri: cum præsertim temporis sequentis officiū,
suam nihilominus diligentiam & devotionem
requirat. Nec sibi de gratuitis orationibus
blandiatur , si circa necessarias quæ primo loco
babendæ sunt , desidiosi extiterint. Denique
Bon. ser.
47. in Cat.
in fine.
iuxta sancti verbum , purè ac semper strenue
debent laudibus diuinis intendere. Purè qui-
dem, ut dum psallūt , nihil aliud cogitēt quam
quod psallunt. Strenue verò, ut sicut reueren-
ter , ita & alacriter Deo assistant. Non pigri,
non somnolenti, non oscitantes, non parcentes
vocibus, non præscindentes verba dimidia, non
integra transilientes: nō fractis & remissis vo-
cibus muliebre quiddam, balba de nare sonan-
tes, sed virili (ut dignum est) sonitu & affe-
ctu voces sancti Spiritus deponentes.] Re-
uerentiam in officio honesta corporis dispo-
nitio , quæ mentis devotionem non medio-
criter promouet, attestatur. In choro non stent
in stallis suis molliter, aut quasi fractis renibus
resoluti. Quando post psalmum vel hymnum
sanctæ Trinitati reuerentia exhibetur , hu-
militer & decenter inclinent. Tunc enim tar-
dius surgere, segniter ac difformiter inclinare,
ut quando corpore quidem sufficienter demis-
so, vultus tamen indecenter erigitur, oculis ex-
raticè circumlati: imperfectè quoque ad me-
moriā Trinitatis , inclinationis veneratio-
nem exsoluere, quasi sit honoris differentia in
personis, irreuerentiae arguit & teporis. Etiam
extra chorū stent ad officium, præterquam
ad lectiones & officium mortuorum. Speciali-
ter tamen lectionibus planè dictis (de Domi-
na tantum exceptis) irreuerentes & pigros se
nouerint, si debitas Deo laudes sedendo vel
iacens

AD NOVITIOS, PARS II. IOI

iacendo exsoluant, nisi necessitas euidens cogat. Si quando per viam officium dixerint, et si non vacat continuè dum illud dicunt ab itineratione quiescere, saltē ad collectā praecedentium collectivam, quando omnino tota est in Deum intentio colligenda, in uno sistat loco: immo si tempus exegerit & locus permiserrit, cum reverentia genu flectant, ut in oratione communī totum officium venerentur. Dispositio corporalis honesta, deuotionis prouocat affectum & designat. Non frustra sanctus Sulpit. ep.
3. ad Basiliū
bam sub filii

Martinus, oculis ac manibus in cælum semper intentus orasse describitur. Intrinsecos motus gestus exterior attestatur. Quamuis extra conuentum, conuentualis in omnibus disciplinæ non seruetur districtio: in omnibus tamen religiosi operibus, religionis debet vestigium relucere. Debent ergo ad opus Dei corpus honestè disponere: ad collectam & Trinitatis memoriam vel modicum inclinare, ordinem in prosequendo seruare, occupationem & interruptionem vitare. Ad Missas postpositis omnibus, tanto maiori promptitudine ac deuotione ministrent, quanto Deo ibi familiarius seruitur. Calicem & corporalia si tetigerint, reverenter & mundissime tractent: manusque post tactum huiusmodi antequam apponant communibus lauent. Corpus Dominicum recepturi, antè, ut decet, ampliori confessionis, orationis, & tam à cibis quam verbis temperantiae studio, acceptum Deo satagant hospitium præparare. Infusam autem ob tanti hospitis gratiam, reverentiā in gratiarum actione attendant: Non minor est virtus, quam querere parta tueri.

G 3

De